

Llei 19/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 96/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 1 de desembre del 2011 ha aprovat la següent:

Llei 19/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 96/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

Exposició de motius

L'aprovació de la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques suposa la introducció d'una nova figura impositiva en el sistema tributari andorrà que té una gran transcendència tant pel que fa a l'economia interna com a les relacions econòmiques internacionals. No obstant això, s'ha de tenir en compte que aquest tribut incideix d'una forma molt directa en el teixit empresarial del Principat, fet que obliga a prestar atenció que no repercuteixi de forma negativa en el creixement de l'economia andorrana. D'altra banda, s'han detectat algunes deficiències tècniques en el text de la Llei que convé esmenar per tal de garantir el funcionament correcte i eficient del tribut.

L'objecte d'aquest Projecte de Llei és modificar la Llei que regula l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, en concret es modifiquen alguns aspectes tècnics en correlació amb les modificacions que introdueix la Llei de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats.

Les modificacions més significatives són les següents: en primer lloc, es clarifica el concepte d'activitat econòmica per atorgar-li més seguretat jurídica i delimitar quan s'han de considerar activitat econòmica les activitats d'arrendament i de compravenda de béns immobles, fixant uns límits quantitius respecte a l'import dels lloguers i les unitats objecte de venda, respectivament. Atès que la Llei de modificació de la Llei de l'impost sobre societats determina que les retribucions dels administradors o els membres dels òrgans d'administració de les entitats andorranes són contraprestacions derivades d'una relació de caràcter mercantil, aquestes retribucions s'han d'integrar com a renda d'una activitat econòmica. Així, quan els estatuts determinin l'obligació de retribució de l'òrgan d'administració, aquesta retribució ha de ser sempre deduïble de l'impost de societats, i per seguir el principi de neutralitat en el tribut, aquesta retribució de naturalesa mercantil es considera una renda procedent d'una activitat econòmica subjecta a aquest impost, quan el perceptor és una persona física.

En segon lloc, i de la mateixa manera que es fa amb l'impost sobre societats, s'introdueix un règim especial de determinació objectiva de la base de tributació en substitució del règim simplificat. La raó és clara, mentre que el sistema simplificat estableix que la presentació de la declaració de l'impost sigui més senzilla, el sistema de determinació objectiva realment simplifica el càlcul per determinar la base de tributació i estableix un percentatge estimatiu de les despeses per a petits empresaris, fet que ajuda els obligats tributaris a determinar el tribut i l'Administració a poder-los controlar. Aquest règim és voluntari, i per evitar-ne l'ús indegut es preveu que l'exercici de l'opció vinculi l'obligat tributari un mínim de tres anys, a excepció que no compleixi amb les condicions exigides per la Llei.

En tercer lloc, s'introdueixen incentius significatius respecte a la creació de llocs de treball i noves inversions, l'objectiu dels quals és incentivar el creixement del teixit empresarial de les empreses andorranes.

En quart lloc, se simplifica la regulació del pagament a compte i s'estableix l'obligació de pagament en el moment en què no s'hagi de fer la liquidació del tribut. També es regula l'obligació de fer un pagament a compte el primer any d'aplicació de l'impost. Aquest pagament, que no disposa de base ni quota de tributació de l'any anterior, es calcula sobre un percentatge que s'aplica al resultat comptable de l'exercici immediatament anterior. Pels obligats tributaris que s'acullin al règim especial de la determinació objectiva de la base de tributació, el percentatge de càlcul és diferent per cada tipus d'activitat i s'aplica sobre la xifra d'ingressos corresponent al darrer any.

La darrera modificació, que té una rellevància especial, estableix el mateix règim que el que preveu l'impost sobre societats respecte a les plusvàlues de naturalesa immobiliària. Així, les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles o dels drets sobre els mateixos béns estan subjectes a l'impost sobre les plusvàlues. Tanmateix, la determinació de la base de tributació en l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques obliga a integrar dins la base de tributació els beneficis que procedeixen de les transmissions de béns immobles o de drets sobre els mateixos béns destinats a les activitats econòmiques, fet pel qual les plusvàlues derivades d'aquests béns estaran subjectes als dos tributs a la vegada. Amb l'objectiu d'evitar la doble imposició que es produeix per aquest fet, l'import de la quota satisfeta per l'impost sobre plusvàlues es dedueix totalment de la quota de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, inclús en els casos

en què la quota del primer tribut sigui superior a la que correspon per la plusvàlua en el segon tribut, el de l'impost sobre societats. Així, s'aconsegueix que no hi hagi doble imposició i es pugui mantenir el model de tributació actual dels guanys que procedeixen de béns o de drets d'aquesta naturalesa.

Aquesta Llei es compon de 9 articles i una disposició final.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.